

מסיבת החתולים

~1860

זאת גברת גרימלקין החמודה,
שהחליטה לערוך מסיבה
למכירה ולקרוביה.
היא כותבת הזמנות במסגרת
זהב, לחתולים לבנים, שחורים
ומנומרים.

יש ביניהם דוד ודודה, כמובן
בתה הנשואה, גם אם ובת,
דודנים מדרגה ראשונה,
ובסך הכל תריסר מוזמנים.

למחרת הוחל בהכנות ובני ביתה
הוזמנו להתייעצות.
גברת ג' החליטה לשאול צלחות
של בעלת הבית.
היא לקחה את כל הכלים,
ותחזיר אותם למחרת.
"נכין לחמניות וכריכים וצנימים
מרוחים בחמאה, סרטנים ודגים
צלויים, וגם קצת בשר.
דגים הם אוכל מעולה ויש לנו
מספיק מהם. אוכל בעצמי לאכול
צלחת מלאה."

מזג אוויר היה יפה, והם שמו את
הכל על השולחן.
היה כל כך הרבה אוכל שהשולחן
חרק, וטום החתול נבהל וברח.
הנה באו האורחים, כל אחד
התיישב במקומו.
הם הביטו בחשדנות על הדגים
והבשר. נדמה היה להם שלא
הכל טרי ממש, והתחילו לחשוב
האם לא תפגע בריאותם.

לא הכל הלך כשורה, כי בגדים
יפים של גברת אבנס התלכלכו
קצת, וטום צעק כי דלת נסגרה
על זנבו.

אבל כולם השתדלו להתנהג יפה
ועשו הכל כדי שאחרים לא יפגעו.

הם נהגו יפה כפי שצריכים
חתולים טובים, למרות שידעו
שכל המטעמים לא נקנו בחנות
אלא נסחבו מהמזווה.

והגברת גרימלקין אמרה "אני
מקווה שתרגישו את עצמכם כאן
כמו בבית. בעלת הבית שלי לא
מציצה למזווה לעתים קרובות.
יש לנו הכל בשפע. אנא תתכבד
ידידי מומו.

"כן גברת גרימלקין, הביטי על
המנה הזו. הנה אגיש לך חתיכת
דג נהדרת."

"תודה, מומו, אם יש לך עדיין
תיאבון, הנה כוס חלב מהטובים
ביותר."

נימוסים כאלה לא נשמעו מאז
זמנו של החתול במגפיים.
אלא שביל, החתול בעל פרווה
חומה, בלע עצם של דג והוא
נתקע לו בגרון.
הוא בעט וילל כמה שרק יכול
היה ובסוף הפך את השולחן
הגדול.
הגברת אבנס ניסתה לשחרר
את גרונו במפוח.

הודות למאמצי העצם נפלט
וביל התאושש במהרה. ואז
גברת חתולה אחת שביקרה
בצרפת והכירה את הנוהגים
שם, הציעה רקודים אחרי
האוכל.

טום עם גברת אחת יצאו
במחול ורקדו להנאת כולם.
ומיד אחרים גם האחרים
הצטרפו לריקודים, ורקדו
סביב הבית כולו.

אך השמחה הגדולה והרעש
העיר את בעלת הבית
שהופיעה עם מטאטא גדול.
היא התחילה להרביץ לכולם
ומי שרק יכול היה, ברח מיד.

כך הסתיימה המסיבה הגדולה.